

Gränslösa hundar

av Hanna Hallgren och Jenny Tunedal

H: – Butler, de Lauretis, Foucault, Foucault, Derrida,
Butler, de Lauretis, Kosofsky Sedgwick, Foucault, Foucault, Derrida.
Post post post. Construction. Deconstruction.
Och så en blomma på det.

J: Att vara queer är inte en beteckning på en allmän motståndsideolog, som baserar sig på insikten om att inte tillhöra samhällets huvudfåra. Det queera förhållningssättet står alltid i relation till den heterosexuella normen som en exkluderande princip.

H: Historiska källor kan inte förklara sig själva.

J: Wild Nights – Wild Nights!

Were I with thee
Wild Nights should be
Our luxury!

H: Hur är texten queer? Hur queer är texten?

Frågan är mer intressant än svaret.

Det gäller att behålla det spastiska, eller den protetiska konstruktionen. Struprör, hand, ett spretande, retande, bespråkligande.

Komponenter vid poetisk queerifiering: transformationsgrammatik, homonymer, öppna teckensystem, utbrytningssatser, obestämda artiklar, bisatser, progressiva aspekter, måttgenitiv, motsatsrelationer, naken form, påverkade talhandlingar, bitransitiva verb, brott mot subjeksregeln.

J: Artefaktion.

H: Mitt problem med queer är att jag aldrig skulle använda det. Som term när jag benämner allt sådant jag aldrig har gjort. Allt sådant jag alltid kommer att göra.

J: Emily Dickinson skrev tvåtusen dikter utan att låta någon läsa. Emily Dickinson gick alltid klädd i vitt. Emily Dickinson skrev att SKAM är en rosa själ. Emily Dickinson lämnade inte

sin trädgård. Emily Dickinson skrev tvåtusen dikter för hand i lika många versioner. Emily Dickinson slet sönder den engelska litteraturen: dess form, dess vers, dess användningsområde. Emily Dickinson kallade Susan för Älskade Dolly, sig själv för en olydig blomma.

H: Gertrude Steins texter är queer. Det har allt och inget med Alice B. Toklas att göra. Det har allt och inget med Everybody att göra. Att skriva sin biografi genom andra. Alice B. Toklas' Autobiography. Everybody's Autobiography.

J: Outside of a dog, a book is a woman's best friend. Inside of a dog it is too dark to read.

H: Jag tror att allas mammor innerst inne är lesbiska.

J: Queer som beteckning på gränslösa hundar. Hud utan gräns.

H: 1973

Drömde sexuella drömmar

med tjejer i

Vågade erkänna att jag var

förälskad i en tjej

Men var också rädd och äcklad

Tänk att kyssa en annan tjej!

Men det var inget äckligt

utan kändes helt naturligt

att få visa den ömhet jag så länge

känt för henne

att få visa den med min kropp

Tycker du den här dikten är queer?

J: Nej, det tycker jag inte. Den destabiliserar ingenting.

H: Men den skriver fram erfarenheter mellan två kvinnor. Är inte det värt någonting?

J: Den är lesbisk, men inte queer. ”Men det var inget äckligt utan kändes helt naturligt”, det tycker inte jag är så queer.

H: Hur skiljer du mellan lesbisk och queer? Måste man vara ledsen bara för att man är lesbisk?

J: Jag skiljer mellan experience och event, erfarenhet och händelse. Jag tänker att en dikt som historiserar lesbisk erfarenhet är lesbisk, medan en dikt som är en händelse kanske är mer queer. This is a sentence if it is an event.

H: Queer som homonym.

J: Queer som beskrivning av så kallade queera läsningar där verket och dess intention inte nödvändigtvis delar samma sexuella utgångspunkt.

H: The way I was told science
was not in the arms of my
language, the arms of my mother-
father-sister, brother, no blood
was spilled. The birds, as I
understood them, were silent
and science was outspoken

J: Queer som beteckning på Louise Bourgeois kukskulptur Filette, liten flicka.

H: Jag tror att jag är jättes lesbisk och kvinnoidentifierad, inte alls särskilt queer. Jag vill att undertryckta grupper ska få skriva om sina kroppsliga erfarenheter, sina erfarenheter av att vara i världen. Det är inte säkert att det blir spännande litteratur. Men det är inte heller otänkbart.

J: Ska det vara sanna berättelser?

H: Alla berättelser är feta blobbar av materialitet och semiotik.

J: Vill du läsa de här undertryckta gruppernas berättelser?

H: Det skulle jag nog inte orka. Men jag tycker att det är bra att de finns. Ibland vill jag bara läsa Paul Celan och Gunnar Björling. Jag tycker inte att queerteorin – om man till exempel tänker på Butler och Sedgwick – är särskilt stilistiskt queer. Ibland skriver min mamma mer queera mejl.

J: Vad är stilistiskt queer?

H: Ett medvetet ställningstagande rörande den vetenskapliga (skriv)genren. Donna Haraway är ganska queer. Bebisar kan också vara queera, fast mer omedvetet.

J: För att de gör erfarenheten till en händelse.

H: Skiljer du mellan händer och händelse?

J: Nej. Händer händer.

H: Och fingrar fingrar.

J: Dodie Bellamys Cunt-ups tycker jag är queer. De erövrar en traditionellt manlig avantgardistisk form, cut-upen, och fyller den med cunt och cock. Det är en kvinnokropp som har sex och skriver om det samtidigt, ett textuellt och sexuellt våld. En desorganisation av sinnen, ett bestyckande av den bekönade kroppen.

H: Queer är vårkänslor.

J: I shouldn't take that beautiful word fuck in vain, I'm using your cock for leverage, but I can't really get in, I throb along your lips in your office with your pants still on. I hope so because I want you to fuck me. I still have sleeping pills too. I hurl my body though I still want to swallow your hole. I surround you, every minute, with tongues, and I love you, running my tongues around your fucking Redwood, I just want to sit here with nipples, they must be really light pink and so solid that a freight train couldn't knock them. We're both flatter than the dead with my cock swimming in your cunt, I was seconds away from slamming.

H: Det är icke gnist av homosexualisme i det!

J: Men de har ju kuk båda två. My clit is hard. I spoke silently and filled your pussy and your asshole with thought. I am going to fuck you abstractly, poke it up your ass.

H: Jag tycker om mitt sköte. Min klitoris ligger omsluten eller övergår till en uppåtgående muskelsträng, sväller skönt när jag är kåt. Då smörjs också min slida av ett tunt, genomskinligt slem. Slidan är polstrad av muskler och slemhinnor som reagerar bra tillsammans med mina övriga sinnen. Min livmodermun putar ut något i slidan. Mina förutsättningar för ett gott sexualliv är det inget fel på.

J: Är det queer att skriva om sex?

H: Det kan det absolut vara.

J: Beror det på hur man skriver, eller vilka som har det?

H: Egentligen bara på hur man skriver.

J: Är det mer queer att skriva om sex än att skriva om att handla och köra bil?

H: Det beror på vad som handlas och vilka som sitter i bilen. Att handla mjölk är alltid queer.

J: Att mjölka är alltid queert.

H: Att kalla sig Rosa och vilja bli mjölkad kan vara queer.

J: Är det mer queer att ha sex än att skriva knulla?

H: Det beror på vem man ligger med. Det får mig att tänka på Klara Johansson. Hon gick i pojkkläder och rökte cigaretter redan för hundra år sen. Hon skrev: Männen hatar jag inte alls, jag känner mig vänlig men en smula likgiltig mot dem. Sällskap med kvinnor är för mig mera eggande och spännande.

J: Hon skrev också: Det är ju så ytterst riskabelt att göra en gest i riktning åt någon levande. Man löper fara att bli biten eller smekt.

H: Eye to eye. Face to face. Tit to tit. Belly to belly. Bush to bush. Push.

J: Vad vet jag om din hud och dina lemmar. Det bara skakar mig att de är dina. Så för mig finns ingen sömn och vila tills de är mina.

H: Nästa gång någon heterosexuell hackar på dig för att du är förbannad, säg att tills saker är annorlunda behöver du inte se mer bevis på att världen går runt på din bekostnad.

J: Du måste gå igenom en massa sex för att komma till antisex.

H: Om en människas kroppsliga eller andliga frihet förutsätter en annan människas ofrihet är det fel slags frihet. Frihet betyder ju också ansvar, omsorg om varandra, och om tillvaron i stort. Det betyder att min och andras sexualitet kan levas ut i samma utsträckning som mitt och andras ansvar om varandra ger oss tillåtelse till.

J: Det här handlar inte om dikt. Snarare om levnadsråd. Små jävla gnomer av gelé.

H: Tycker du att jag är moraliserande?

J: Lite. Det handlar om att vara en god människa. Är det queer?

H: Nej, det skulle jag inte säga. Men jag vill inte tala om queer utan att samtidigt göra en förankring i feministisk teori. Det handlar om att ansvariggöra sig som avsändare, i texten och i världen.

J: Jag har svårt att skilja mellan textualitet och sexualitet, mellan ord och kroppar.

H: Menar du att alltsammans handlar om cuntent?

J: Ja. Eller former.

H: Kurviga former?

J: Former som läcker som såll.

H: Queer som Juliana Spahrs kärleksdikt om Irakkriget och livet med sina älskare bland de små papegojorna på Hawaii. Ordet beloved alltid i plural.

J: Queer som Harryette Mullens omskrivning av Shakespeares Sonnet to a Dark Lady som handlar om Oprah Winfrey, hate speech och black beauty-tävlingar.

H: Jag tycker att litteraturvärlden är ganska straight. Jag känner mig ofta jättes lesbisk. Ibland känner jag mig också lite queer.

J: Jag känner mig ofta lite queer. Ibland känner jag mig också rätt straight och rätt blond.

H: Jag tänker att alla tror att jag inte rakar benen. Är det queer?

J: Nej, det är lättja. Jag vet att du rakar benen och att jag borde göra det oftare.

H: Det är skönt att raka benen, man känner sig så fräsch efteråt. Du borde verkligen prova.

J: Det som är blod blöder.

H: Förr i tiden satte de blodiglar på allt. Jag brukar tänka att jag är Jakob, Esaus hårlösa bror i Bibeln.

J: Jag brukar tänka att Bibeln är en patriarkal katalog. Jag brukar tänka på Sonja Åkesson, att hon har skrivit en dikt till Eva, som handlar om hur det skulle vara om hon var lesbisk. Att hon är lesbisk i den dikten. Det känns som om Sonja hade allt. Svindelensamheten och vit mans slav och psyksjuk och pilotfru och lycklig.

H: Hon hade ju ingen tjej på riktigt. Men du menar att det inte spelar någon roll, eftersom dikten ur en diskursiv aspekt är verklighetsproducerande?

J: Det spelar någon roll, men det är ändå sant. Kanske är det just det, att kunna förflytta sig i dikten, som är det fina.

H: Då provar jag att säga: Kurt kurt gullekurt... Men det stannar liksom där.

J: Klara Johansson skrev: Till sist blir allting litteratur. Den är minnet, förklaringen, domen och den enda konserverande makt som frälser livets myllrande skapelser. Vad inte den tar hand om blir förspillt, så dött som hade det aldrig varit.

H: Du känner dig alltså blond? Är du en dark horse som blond?

J: Jag är en dark stupid blonde little pony. Är du en liten hund som känner igen mig? Är din dikt en liten hund som känner igen dig?

H: Min dikt pissar överallt. Vad vill du med din poesi?

J: Jag vill slå mig själv med häpnad.

H: Vill du också slå dig själv hårt på fingrarna?

J: Jag vill skriva knogarna blodiga. Fast jag vill också inte ha någon kropp.

H: Jag vill nog bara ägna mig åt saker som jag inte förstår. Men jag vill alltid ha en kropp.

J: Den lesbiska kroppen?

H: En blandning mellan den lesbiska kroppen, den protetiska kroppen, kroppen som är i blivande, den nomadiska kroppen och en helt vanlig kropp med åderbräck.

J: Jag kan tänka mig en kropp utan organ.

H: Jag brukar tänka att mina organ är metonymiska. Vill du inte ens ha ett litet hjärta?

J: Bara som metafor. Bara om det rimmar på smärta.

H: Jag har ett fantasmatiskt organuniversum. Om jag får för många hjärtan i mina texter kan jag ge ett till dig. Du kan även få lite slem.

J: Jag vill ha drömmar av rosor och eld.

H: Jag brukar tänka att Rose bara är ett namn.

J: Rosa är utan tvekan ett namn. En färg, ett okänt antal städer och berg. Himlen inifrån exempelvis dina ögon. En hög frekvens.

H: Jag sade bågspelare på randen av en offerkalk och kände en maktlös förtvivlan. Har du barnet i namnet du Barbara?

J: Min mamma heter Barbro.

H: Min mamma är litteratur.

J: Min mamma är erfarenhet.

H: Inifrån min mammas ögon kan jag se mig själv. Det är så där. Ska vi försöka att reda ut det här med queer och poesi?

J: Vi kan försöka inreda en poesi med queer.

H: Form och innehåll blir då inneformshåll, en sorts möbel med odefinierbar klädsel.

J: I plysch, läder och kontext. Har möbeln en form?

H: Du sitter på dess innehåll.

J: När jag skriver dikter vid mitt skrivbord sitter jag alltid på en mjuk, röd protes som jag har fått av dig. Så att jag inte ska få träsmak i baken. Den är lite blobbliknande, formbar. Bättre än min egen kropp att sitta på.

H: En helt straight berättad dikt kan ha ett queert innehåll. Men queer poesi är när diktens *att* och textens *hur* sammanfaller i en stilistik. Det finns också en etymologi att falla tillbaka på. Queer betyder sexuell avvikare: odd, udd, knäpp, konstig. Queers etymologi kan samspela med, eller till och med uppmana till en avvikande form.

J: Det handlar också om att läsa. Att inte förklara bort eller straighta upp, utan välja de skeva vägarna, låta blicken skela.

H: Pratar du om all slags läsning eller särskilt läsningen som kritiker?

J: All slags läsning är en slags kritik. Ibland är det läsaren som kritiserar dikten, ibland är det dikten som kritiserar läsaren.

H: Dikten kan upptäcka läsaren, tänka och känna där läsaren inte förut vetat att hon har känt och tänkt. Samtidigt är kanske de mest queera läsningarna de man gör för att kunna skriva själv.

J: Allt är en fråga om stöld.

H: Stölden är ett fruktbart och expansivt lånande.

J: Allt ägande är stöld.

H: Också den mest olärda av oss lever till stor del i citat. Nu är jag ute och går på ett queert litterärt fält. Det regnar och solen skiner.

J: Ett fält är ett landskap. Landskap, liksom krig och danser, består av rörelse.

H: Kroppar är landskap.

J: Landskap är natur som inte längre är natur, utan landskap. I betraktarens öga.

H: Awareness of being embodied and, in particular, being embodied in relation to landscape, is something we have little practice in observing or articulating.

J: Vi kan inte se på oss själva i landskapet eftersom vi är en del av det.

H: Kan något som är köttlöst vara queer?

J: Queer behöver inte ha något kött. Bara utseenden, omtagningar, klipp, klister och läppstift.

H: Måste queer rymma begär?

J: Jag kan inte tänka mig en dikt utan begär. Allt begär allt. Kan det finnas ett överskridande som inte också pekar ut en gräns?

H: Om överskridandet är stätt i ständigt blivande. Den stilla punkten i konstant förskjutning.

J: Naveln som om och om igen lyfts uppåt. Träden springer och vinden sjunger. Det är ett sällsamt landskap.

H: Queer som beteckning på Leopold Bloom. Ulyseus om natten bland hororna och bockarna. Vad är det som händer, förvandlas han till kvinna?

J: Det vandrar en skara på ojämn väg, en skara som går med dröjande steg.

Den vandrat så länge som världen stått, men än har den inte till målet nått.

Än finns för många som inte förstår, att rätten till kärlek också är vår.

Den felande länken i skapelsevisionen är vi som tillhör den tredje dimensionen.

H: Queer som en pjäs av Sarah Kane. Utan karaktärer, full av blommor som växer ur scengolvet.

J: Ty det är allt annat än rationellt att blunda för det irrationella. Nu är jag i ett sömlöst antilandskap. Det finns inget djup här heller, där heller. Det är så grönt här, fåglarna sjunger.

H: Finns där havskrattlar, strandsandlar, lövlärk, sippfryk och admiror?

J: De sjunger så att det inte finns någon användning för ett centrum.

H: I was never in the margin. It was always a centre to me.

J: Kroppar och landskap är inte oemottagliga för språk, de formas genom vårt skrivande och läsande av dem. Samtidigt är dikter sårbara, utsatta för förändring och rörelse, förmögna till handling, förmögna till utbrott och avbrott, även av sig själva.

H: Vi ska aldrig dö.

J: Och vi som levde håller på att dö med lite tålamod.

H: Det finns ett litet kommatecken på himlen.

J: Samtidigt är kroppar sårbara, utsatta för dikt och landskap och centralperspektiv.

H: Talhandlingar är performativa.

J: Våld är performativt.

H: Man kan döda med sitt tal.

J: Det finns våldsamma dikters som räddar liv.

H: Det. Det var det.

J: Ett arrangemang i ett system av pekande. Skillnaden sprider sig.

H: Skillnad är något positivt. Det är skillnaden som gör skillnad. Telefonen ringer, plocka upp handen.

J: Det finns ögonblick då ingen känner igen sig eller förstår. Det finns gemenskap byggd på exkludering, dikter som ingen kan genomskåda.

H: Av alla genomskinliga händer vill jag att mina ska vara öppna.

J: Jag målar mina naglar vita för att händerna aldrig är rena.

H: Jag bet sönder mina händer, men naglarna är hela.

J: Det finns inget helt under solen.

H: Queer som beteckning på olika ickenormativa köns- och genuspositioner, inkluderande de heterosexuella.

J: Sapfo är väl queer i alla fall. Hon som både är ett svart hål och en lysande stjärna. Hon som inte finns. Hon som är poetry in motion. Fragment och tomrum, inte förlust.

H: Ty hennes like finner man inte längre bland flickor, käre brudgum

J: Jag tror ingen flicka som sett solens ljus någonsin kommer att vara så skicklig

H: Jag förväntar mig inte att vidröra himlen

J: På en mjuk kudde låter jag min kropp falla

H: Queer som beteckning på detta: Som kadett vid Frälsningsarméns krigsskola, ett internat för utbildning av frälsningsofficerare, får man under det årliga fälttåget ute i landsorten vara med i en framställning kallad Förr och nu. Där åskådliggör varje kadett vad han eller hon sysslade med när kallelsen till uppbrott kom. Avsikten är givetvis också att demonstrera en livsförvandling.

J: Queer som synonym för lesbisk, gay, bisexuell eller transidentiteter. Queer som Karin Boye: Fruktbarhet kommer ur tillit. Den som vågar se och uppleva också vad han förut inte sett och upplevt, han är den fruktbare. Ofruktbarhet kommer ur rädsla. Rädsla är början till den levande döden.

H: Queer som The Ultimate Guide to Strap-on sex: The first time I had sex with a dildo and harness was in 1972. I was 17, sleeping with an older woman (she was 32). Sex toys were scarce in Humboldt, so we improvised with zucchini and duct tape.

J: Texter av Boye och om dildos är inte automatiskt litterärt queera. När Boye gör det fruktbara till gott och det sterila till sämre ligger hon nära en straight tanketradition.

H: Jag kan inte läsa något av Boye utan att samtidigt tänka på hennes roman Kris från 1934. Den gestaltar en ung kvinnas spirande kärlek till en annan kvinna. Romanformen är totalt modernistisk, söndersliten. Den är både extatisk, sinnessjuk, överreligiös, skönhetsdyrkande och hårt kroppslig.

J: Tänker du att dina böcker är queera?

H: Det finns inte någon av mina böcker som inte är queer. Men de är också en massa andra saker. De är annan litteratur. De bor i andra böcker. Jag kan tänka på dem ur biografiska aspekter, samhällspolitiska aspekter. Är dina böcker queer?

J: Jag vet inte. De förhåller sig starkt till ett uppfuckande av den linjära berättelsen som den sanna berättelsen. De är ett försök att tänka kring och rubba maktordningar i språket, det vill säga i världen. En av dessa ordningar är heteronormativiteten.

H: Det låter som att dina böcker är queer, men också en massa andra saker.

J: Jag hoppas det.

H: Jag hoppas också det